

Rekolekcyjne spotkanie rodziców księży chrystusowców (Częstochowa, 10-13 czerwca 2010r.)

„O Panie, to Ty na mnie spojrzaleś.
Twoje usta dziś wyrzekły me imię.
Swoją barkę pozostawiam na brzegu,
Razem z Tobą nowy zacznę dziś łów.”

(refren „Barki” ulubionej piosenki religijnej Jana Pawła II)

Zacytowany refren „Barki” w szczególny sposób harmonizuje z hasłem kończącego się Roku Kapłańskiego: „*Wierność Chrystusa, wierność kapłana*”. Spójność treści refrenu i hasła wyraża się w znaczeniu słów: powołanie, gotowość, wierność. Wyrazem tej spójności jest wierność kapłańskiego serca, jako odpowiedź na wierność Chrystusa.

W takim duchowym klimacie odbywaliśmy nasze, już ósme, spotkanie rekolekcyjne w gościnnym domu zakonnym chrystusowców w Częstochowie. Zawdzięczamy je uprzejmemu zaproszeniu Wikariusza Generalnego ks. Krzysztofa Grzelaka. Opiekunami naszymi byli: ks. Krzysztof Grzelak – Wikariusz Generalny, ks. Zygmunt Stefański – przełożony domu rekolekcyjnego, ks. Mariusz Sokołowski – opiekun duchowy i turystyczny z ramienia władz Towarzystwa oraz ks. Antoni Tomala i brat Leszek Kwaśnik - mieszkańcy domu. Opiekunem szczególnym był Przełożony Generalny – ks. Tomasz Sielicki.

Tegoroczne rekolekcje rozpoczęły się w czwartek tj. 10 czerwca 2010 r. W ten dzień do godziny 15.00 prawie wszyscy rodzice dojechali z różnych stron Polski. Witani byli bardzo serdecznie przez ks. Superiora. Przyjazny uśmiech ks. Zygmunta i troskliwe zakwaterowanie zadziałało na nas mobilizująco po trudach podróży (upał), i już po rozlokowaniu oraz odświeżeniu spotkaliśmy się o godzinie 17.00 w kaplicy domu na nabożeństwie do NSPJ, któremu przewodniczył ks. Mariusz. Po Mszy Świętej, a przed kolacją (około godz. 18.00) nastąpiły indywidualne powitania w gronie rodziców (obecnie już w 31-osobowej grupie), a wyjątkowo radośnie poznawaliśmy rodziców przybyłych po raz pierwszy. Ze wzruszeniem odbieraliśmy słowa powitania nas przez opiekunów. Szczególnie serdecznie, my - rodzice, przywitaliśmy dostojnego gościa, ks. Generała. Jego obecność wśród nas uważamy za zaszczyt i wyróżnienie naszych spotkań rekolekcyjnych, które postrzegamy jako formę ewangelizowania wspólnej rodziny wszystkich księży chrystusowców. Doceniamy ten gest. O godz. 19.30 w kawiarni domu, uczestniczyliśmy w spotkaniu z ks. Generałem. Każdy z rodziców miał okazję zdać krótką relację o pracy swoich synów, m.in. o stażu w kapłaństwie i ich pracy na placówkach misyjnych. Spotkanie przebiegało w bardzo ciepłej, przyjaznej atmosferze, na którą niewątpliwie miała wpływ rzeczowa i życzliwa osobowość dostojnego Gościa. O godz. 20.30 wszyscy udaliśmy się na Jasną Górę na apel, aby powierzyć Matce Najświętszej opiekę nad naszymi synami.

W piątek, o godzinie 7.45, w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa w kaplicy domu odmówiliśmy z ks. Mariuszem modlitwy poranne. Następnie po śniadaniu i kawie, o godzinie 9.30, uczestniczyliśmy w Eucharystii, którą sprawował i homilię wygłosił ks. Generał. Tematem Słowa Bożego było przybliżenie nam krótkiej historii nabożeństwa do NSPJ. Bohaterką tej historii była św. Małgorzata Maria Alacogue, którą Jezus wybrał na apostołkę nabożeństwa ku czci swego Boskiego Serca. Obietnice Jezusa dane za pośrednictwem Świętej winny stanowić wzór życia i

wiary w Miłosierdzie Boże dla wszystkich wierzących, a zwłaszcza kapłanów. W tym kontekście Celebrans podziękował nam – rodzicom za synów, których Pan powołał do kapłaństwa. My ze swej strony zapewniamy o modlitwie za ich wierność kapłańską – wierność Chrystusowi. Zapewniamy też o modlitwie w intencji całego Towarzystwa Chrystusowego. Po Mszy św. podziękowaliśmy Dostojnemu Gościowi za to, że dzielił się z nami Słowem Bożym i że po prostu był z nami. Dziękujemy Mu za czas, który nam poświęcił. Był to czas głębokich refleksji, co ubogaciło naszą wiedzę religijną i ukierunkowało nasze spojrzenie na właściwe rozumienie powołania naszych synów. Powołania, w których „*Chrystus musi się stać pasją i namiętnością kapłańskiego serca*” (Sługa Boży ks. Ignacy Posadzy). Upamiętnieniem tej atmosfery było wspólne zdjęcie. Potem o godz. 11.00 w sali kawiarni obejrzelśmy film o O. Ignacym Posadzym, współzałożycielu Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej. Przy tej okazji Ks. Mariusz naświetlił nam starania o Jego beatyfikację.

O godz. 12.30, w kaplicy domu, uczestniczyliśmy w modlitwie „Anioł Pański”, po której ks. Mariusz w ujmujący sposób mówił o powołaniach, włączając obrazowo świadectwo swego powołania. Przedłużeniem tej atmosfery było odmówienie litanii do NSPJ. Po obiedzie, o godz. 15.00, odmówiliśmy koronkę do Miłosierdzia Bożego, a następnie udaliśmy się na Wały Jasnogórskie, aby przeżywać pod przewodnictwem ks. Mariusza rozważania Drogi Krzyżowej. Znamionym akcentem kończącym poszczególne rozważania przy stacjach, była modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne. Zwieńczeniem tych rozważań stała się indywidualna modlitwa przed cudownym obrazem Matki Bożej. Przed udaniem się do domu miłym wydarzeniem był udział trzech naszych mam w audycji radia Jasna Góra. W trakcie audycji, uczestniczki, panie: Maria Nowacka, Elżbieta Regucka i Krystyna Stępień dzieliły się spostrzeżeniami na temat roli rodzica kapłana w świecie. Ich świadectwa, jako matek kapłanów, będą zamieszczone w tygodniku „Niedziela”. Po kolacji udaliśmy się ponownie do Sanktuarium, aby uczestniczyć w Apelu Jasnogórskim.

W sobotę, po wczesnym śniadaniu o godzinie 6.00, wyruszyliśmy autokarem do Krakowa. Najpierw przybyliśmy do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. Z naszym opiekunem, ks. Mariuszem, udaliśmy się do Bazyliki, aby uczestniczyć we Mszy św. Po Eucharystii skorzystaliśmy z możliwości zwiedzenia Bazyliki z jej dolnym poziomem. Potem udaliśmy się do kaplicy klasztornej z łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego i relikwiami św. siostry Faustyny. W ciszy naszych serc modliliśmy się o łaski dla naszych synów. Zatrzymaliśmy się też w kaplicy wieczystej adoracji Najświętszego Sakramentu, aby pomodlić się we własnych intencjach. Z Łagiewnik udaliśmy się do katedry na Wawelu. Z głębokim szacunkiem przystanęliśmy przy grobowcu Pary Prezydenckiej, by w skupieniu uczcić ich pamięć. W katedrze – w zadumie przystawaliśmy przy sarkofagach królów polskich i modliliśmy się przy relikwiach św. Stanisława.

Po opuszczeniu Wawelu zawitaliśmy na Rynek Krakowski, gdzie mieliśmy sporo wolnego czasu na relaks i indywidualną modlitwę w Kościele Mariackim. W drodze powrotnej do autokaru wstąpiliśmy jeszcze na ulicę Franciszkańską 3, aby pomodlić się przy „oknie papieskim” o beatyfikację Jana Pawła II. Czas powrotu do gościnnego domu (kilka godzin jazdy autokarem) ks. Mariusz wypełnił nam w modlitewny sposób (rózaniec, koronka, litania do NSPJ). Urozmaiceniem pomiędzy modlitwami były wspomnienia księdza o dojrzywaniu Jego drogi do kapłaństwa, naznaczonej obecnością Matki Bożej oraz rolą Jego własnej matki. Było to piękne świadectwo. Dziękujemy władzom Towarzystwa za ks. Mariusza, który mimo młodego stażu kapłańskiego okazał się kompetentnym i troskliwym opiekunem. Dziękujemy też Jemu samemu za to z całego

serca. Akcentem kończącym naszą sobotnią podróż było zaproszenie od jutrzejszej (niedzielnej) jubilatki p. Ireny Wieczorek i solenizantki p. Antoniny Gutowskiej na lampkę wina i pączki.

Po powrocie, utrudzeni upałem, ale już odświeżeni i pełni wrażeń turystycznych, udaliśmy się na kolację. Ks. Superior zadbał o menu, aby wszystko było smaczne, a Jego życzliwość i troska o nasze samopoczucie sprawiły, że czuliśmy się rozluźnieni i szczęśliwi. O godz. 20.00, zgodnie z zaproszeniem, spotykaliśmy się na lampce wina, pączkach i ciastach własnego wypieku. Ks. Zygmunt w imieniu wspólnoty rodziców przekazał serdeczne życzenia urodzinowe p. Irenie Wieczorek i imieninowe p. Antoninie Gutowskiej i ks. Antonimu Tomali. Po gromkim „Sto lat” ucztowaliśmy do późnych godzin wieczornych. Atmosfera spotkania wyzwała spontaniczność przekazywania sobie uczuć prawdziwie rodzinnych. Nad całością czuwał ks. Superior, i dzięki temu każdy z nas był zadowolony i szczęśliwy z bycia razem. Dziękujemy Mu za to, bo okazał się niezwykle ciepłym i serdecznym gospodarzem.

13 czerwca – niedziela. Po modlitwie porannej o godz. 8.00 uczestniczyliśmy we Mszy św. w intencji jubilatki i solenizantów oraz w intencji szczęśliwego powrotu do domów. Eucharystię sprawował ks. Antoni, a Słowo Boże głosił ks. Zygmunt. Tradycyjnie już w każdą liturgię włączaliśmy się czynnie (czytania, śpiewanie psalmów). Po Mszy św. ks. Superior w ciepłych, serdecznych słowach podziękował rodzicom za udział w rekolekcjach i zaprosił wszystkich za rok daj Boże, w większym gronie. W imieniu nas – rodziców podziękowanie złożyła p. Maria Gozdawa-Giżycka, dziękując za wspaniałą organizację naszych dni skupienia, miłą, ciepłą atmosferę i troskę o nas. Dopełnieniem było wspólne zdjęcie. Udajemy się na śniadanie, a o godz. 10.30 zgromadziliśmy się w kawiarence, aby przy kawie podsumować nasze rekolekcyjne spotkanie. Byliśmy jednomyślni. To były piękne dni, pełne radości modlitewnej i dziękczynnej.

Z głębi serca dziękujemy Organizatorom i Opiekunom za umożliwienie nam bycia razem, a nade wszystko za możliwość zanoszenia osobistych próśb i modlitw w intencji naszych synów przed cudownym obrazem Pani Jasnogórskiej. Jesteśmy bowiem świadomi, że *„Każde powołanie kapłańskie pochodzi z serca Boga, ale przechodzi przez serce naszej Świętej Matki”* (św. papież – Pius X).

Z uwagi na wyjazd wielu osób przed obiadem nastąpiły indywidualne pożegnania i wzajemne życzenie: Do zobaczenia za rok! Szczególnie serdecznie żegnamy się z ks. Superiorem, ks. Mariuszem, ks. Antonim i bratem Leszkiem. Dziękujemy też paniom: Iwonie i Wandzie za przygotowywanie nam smacznych posiłków. Wszystkim składamy serdeczne Bóg zapłać!

W imieniu rodziców wspomnienia spisała
Antonina Gutowska